

עַד שִׁמְצָאתִי אֶת שְׂאֵהָבָה נִפְשִׁי

שיר השירים ג, ד

שטר כתובה כמנהג קהילות היהדות המתקדמת בישראל

ב _____ בשבת, _____ ימים לחודש _____
שנת חמשת אלפים שבע מאות _____ למניין עמנו,
שנת ה _____ למניין עצמאותה של מדינת ישראל, שאנו מונים כאן, _____,

אנו עדים

איך אמר החתן _____ בן _____ ואיך אמרה הכלה _____ בת _____
לכלה _____ : _____ לחתן _____ : _____
'היי לי לאשה כדת משה וישראל ואני אוהב ואכבד, אזון
ואפרנס אותך כמנהג בני ישראל ברעיותיהם';
'היה לי לאיש כדת משה וישראל ואני אוהב ואכבד,
אזון ואפרנס אותך, כמנהג בנות ישראל באישיהן';
והסכימה הכלה. והסכים החתן.

החתן והכלה קבלו עליהם את מחויבויות הנישואין בהתאם לחוקיה של מדינת ישראל, רוחה של מסורת הדורות ותקנות הקידושין והנישואין של מועצת הרבנים המתקדמים בישראל.

כן התחייבו הכלה והחתן ללכת באורחות ההגינות והכבוד ההדדי ולנהוג זה עם זה ביושר ובאחריות בכל אשר יעשו.

על דבר כתובתם הוסיפו בני הזוג דברי ברית ואהבה:

על דעת המקום ועל דעת הקהל אנו מתחייבים לבנות יחד בית בישראל שיסודותיו אהבה ואחוה, שלום ורעות. נשאף תמיד להיות ערים זה לרגשותיו של זה ולהגיע להגשמה משותפת של צרכי הרגש והשכל, הגוף והנפש; לגדל בנים ובנות לתורה, לחופה, למעשים טובים, לאהבת אדם ולאהבת ישראל; וללכת יחדיו, זה לצד זה, בדרכי נועם ובנתיבות שלום.

והכל שריר, קיים וחתום

נאום העדים: _____

מסדר/ת הקידושין: _____

ואחריות שטר כתובה זה קבלו עליהם ביום חופתם הכלה והחתן: _____

”מִיָּם רַבִּים לֹא יִכְלֹוּ לְכַבֹּת אֶת הָאֵהָבָה וְנִהְרֹת לֹא יִשְׁטֹפוּהָ”

שיר השירים ח, ז

